

Ένα Σκεύος Ηδονής

Για μια ακόμη φορά βλέπουμε την κακοεπιχείρηση των γυναικών τον 21ο αιώνα, έναν αιώνα που υποτίθεται πως η ίση μεταχείριση των φύλων έχει επιτευχθεί. Ένα από τα πολλά πρόσφατα παραδείγματα που είδαμε το φως της δημοσιότητας είναι η καταγγελία της Σοφίας Μπακατώρου που υπέστη σεξουαλική κακοποίηση από παρόντα της Ελληνικής Ιατροδικαστικής Ομοσπονδίας. Η περιγραφή του συμβάντος προκαλεί ρίγη.

Δεν μπορεί να γνωρίζω, γιατί κατάγγελε το γεγονός, μετά από τόσο χρόνο. Ίσως γιατί γνώριζε τότε ότι δεν θα δικαιωθεί.

Για μια ακόμη φορά όταν οι γυναίκες λένε «όχι» πέφτει στο κενό. Πολλοί θεωρούν πως οι γυναίκες δεν έχουν άποψη ή πως η άρνηση τους υποδηλώνει μια θετική απόφαση επειδή θέλουν απλά να το κηλίσουν δύσκολα. Όσοι το πιστεύουν αυτό είναι ξεκάθαρα εγκληματίες, δεν ακέφτονται κανέναν άλλον πέρα από τον εαυτό τους, την ευχαρίστηση τους. Δεν ακέφτονται πως τραυματίζουν ανεπανόρθωτα αυτές τις γυναίκες. Δεν ακέφτονται ότι τους καταστρέφουν τη ζωή. Άραγε αν αυτό τα τέρατα, δυστυχώς κάνουν οικογένεια πως θα ένιωθαν να μεγαλώνουν το παιδί τους μέσα σε ένα καθεστώς που ελλοχεύει ο κίνδυνος να περάσουν τα ίδια με αυτό που έκαναν στις κοπέλες.

Η κυρία Μπακατώρου έχει μαζί της όλα: την ηγεσία και το ΜΜΕ. Υπάρχουν γυναίκες ωστόσο που παύει δεν δικαιώθηκαν σε αυτές τις υποθέσεις και ακόμη τρέχουν στα δικαστήρια, όπως η Νικόλ Α., η Μαρία Δ., η Άννα Χ., και κίτριδες άλλες ανώνυμες γυναίκες που κακοποιούνται καθημερινά από τα τέρατα τα οποία κυκλοφορούν ανάμεσά μας. Δυστυχώς πολλές γυναίκες είτε επειδή δεν είναι καλά ενημερωμένες γιατί αρθούς αλλά και ταυτόχρονα λανθασμένα πιστεύουν πως η πολιτεία θα τις προστατέψει είτε εξαιτίας του ψυχολογικού και αμαρτωλού τραύματος που έχουν υποστεί δεν πάνε σίμωως στην αστυνομία να καταγγείλουν την κακοποίηση ενώ υπάρχουν ακόμη τα πενήντα της κακοποίησης όπως μιλώμενες και υλικό DNA του τέρατος. Και η απάντηση που λαμβάνουν παύει από την μαρτυρία της Νικόλ που της απάντησαν, ότι δεν έχουμε το δικαίωμα να επιβιώσουμε αφού δεν σας σκότωσε. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να χαθούν τα παστήρια και τα τέρατα πολλές φορές να τη γλυτώνουν, να μένουν ελεύθερα και να συνεχίζουν την κακοποίηση.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό για τις γυναίκες να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και να μην φοβούνται να καταγγείλουν το συμβάν. Το αποδεικτικό στοιχείο που θα βάλουν το τέρας στη φυλακή είναι πολύ σημαντικό για τη δικαιοσύνη του θύματος. Μετά από μια τέτοια τραυματική εμπειρία είναι απόλυτα φυσιολογικό να μην είναι σε θέση το θύμα να ακριφούν να πάνε στην αστυνομία. Για αυτό το λόγο πρέπει να μιλώμενες αυτές σε έναν άνθρωπο τον οποίο εμπιστεύονται και να το καταγγείλουν τουλάχιστον εκείνοι.

Υπάρχουν πολλές οργανώσεις που μπορούν να προστατέψουν την γυναίκα. Αφού δεν μπορεί το κράτος. Και δεν είναι μόνο η κακοποίηση της γυναίκας αλλά δυστυχώς και μικρά παιδιά που κακοποιούνται και δεν μπορούν να αναφέρουν τον βιασμό τους από φόβο μην ακιωθεί ο βιαστής τους γονείς γιατί αυτή είναι η απειλή των τέρτων. Είναι τραγικό να μην μπορεί να παταχθεί αυτή η έκρηξη βία και αν δεν αλλάξει ριζικά αυτή η κατάσταση είμαι υπέρ της θανατικής ποινής. Η αδιόραση είναι, ακόμη ένα πρόβλημα αυτής της κατάστασης. Θυμάμαι με την κοινωνία όταν ακούμε κρουγιές, όταν ακούμε έναν απραστάτετο άστρο να ουριάζει και να μην σπάνε την πόρτα ή να μην ειδοποιούν μια υπηρεσία παρά μόνο να μιλώμενες όταν έρχεται η τηλεόραση και παίζουν τον ρόλο των καλών γελτώνων. Πρέπει επιτέλους να σταματήσουμε να δεχώμενες αυτά τα εγκλήματα και να κοιτάμε μόνο τον εαυτό μας. Πρέπει η κοινωνία να αλλάξει και δυστυχώς ή ευτυχώς εμείς είμαστε η κοινωνία. Ο βιασμός είναι η εργατική πράξη χωρίς συνείδηση και δεν μένει μόνο στο σώμα αλλά προκαλεί και στην ψυχή και εκεί τα τραύματα δεν επουλώνονται ποτέ.

Τα τραύματα του σώματος κάποια στιγμή δεν θα φαίνονται. Της ψυχής όμως μένουν και βασανίζουν το θύμα καθημερινά, σκεδόν σε όλη του τη ζωή.

Γράφει η
Ιωάννα Λαζάρου
Πρόεδρος Κινήματος
Ελλήνων Ομογενών
Συγγραφέας

Δεξιότητες διεκδικητικότητας

Πολλοί άνθρωποι αισθάνονται άβολα, όταν καλούνται να εκφραστούν τα πραγματικά συναισθήματά τους, να διατυπώσουν την άποψή τους, να διεκδικήσουν, να συγγνωστούν. Ακόμα κι όταν παραβιάζονται τα δικαιώματά τους, προτιμούν να μένουν ασηπλοί, αμτακοί, αδρανείς. Προσβλάσσουν το εγώ τους με έναν ιδιότυπο τρόπο, που αποτρέπει μεν τη σύγκρουση, αλλά εσωτερικεύει ενέργεια, η οποία κόπασε θα εκραγεί ως νεύρωση, άγχος, κατάθλιψη.

Αλλάζει, γιατί οι άνθρωποι γίνονται τόσο επικριτικοί, γιατί απαιτούν απερίληψη της συμπεριφοράς μου, για ποιο λόγο μου φερτώμενες τα λάθη άλλων, γιατί δεν μπορεί να αλλάξει τη γνώμη μου, κυρίως να κατηγορηθώ ως ασεφίγγου, γιατί να ληροβώσω και πολύ περισσότερο να υπομείνω το γεγονός πως οι άλλοι μοντεύουν τη σκέψη μου και υποθέτουν τα κίνητρά μου.

Γιατί να ανάγκασε συμπεριφοράς, που ο ίδιος δεν θα τις έκανε ποτέ.

Έχει νόημα να εκφράζω τη διαφωνία μου, να εμπλέκομαι σε αντιπαράθεση κάθε φορά που αισθάνομαι ότι με αδινώ, σέβει να κλάσω τη μέρα μου, επειδή το φαγητό στο εστιατόριο δεν ήταν καλό, επειδή ο ταξίτης μου έκανε περιττές βόλτες ή δεν μου έδωσε σωστό το ρεστό.

Μέπως το ερωτήματα αυτά πρέπει να επανοδητυπωθούν;

Γιατί η γνώμη των άλλων έχει τόσο μεγάλη σημασία για μένα;

Γιατί οι σημαντικοί άλλοι υπερδεύουν την αγάπη μου με τη θυματοποίηση;

Γιατί η συμπεριφορά μου πρέπει να είναι τέλεια, κοινωνικά αποδεκτή, σεμνή;

Γιατί η νευρικότητα στην επικοινωνία είναι σημάδι ανασφάλειας, που όλα τα εκλαμβάνουν ως αδυναμία;

Πώς η στολμία μου να εκφραστώ οδηγεί σε παρερμηνείες και άσπασ συμπεράσματα για μένα και τις προβθέσεις μου;

Γιατί οι λογιωραφικές ερμηνείες να είναι πιο σημαντικές από ένα αλά, αναπολόγητο συναισθήμα;

Γιατί θεωρώ πως οι περισσότεροι δεν συγκρατούν τα λάθη και απογοητεύονται ή θυμώνουν κάθε φορά που διαρτάτω κάποιο.

Μέπως η αυτοεκτίμησή μου απορρέει από το γεγονός πως είμαι άνθρωπος και κανείς δεν πρέπει να την βέπει εν φεφάδω.

Υπάρχουν τεχνικές για να υπερβώ την κριτική, την αποξείωση, τον έλεγχο;

Μία για την ανασφάλειά σου. Παραδέξου πως είναι δύσκολο να εκφραστείς και θα διαπιστώσεις πως και οι φρονιμικοί ικανοί έχουν βιώσει παρερμηνείες κατωστάσεις, θα σε συμπερισταούν, αν τους ανοικτείς.

Γράφει
ο Ευστράτιος Παπάνης
Επίκουρος καθηγητής
Κοινωνιολογίας
Πανεπιστημίου Αιγαίου

Διακρίσου τη νευρικότητα, εφίγνος το συναισθητικό συναισθήματα και προκίωρα στο θέμα που σε αποσκαλεί.

Μην φάνεις για λογικές δικαιολογίες, ειδικά αν είναι ψεύτικες. Οι άνθρωποι το διασθάνονται και κεντυρίζονται.

Μάθε να δέχεσαι και να κάνεις εφισφρονήσεις. Η τελενοφοροσύνη είναι ορετή, όταν πηγάζει εκ των έσω κι όχι όταν καλύπτει τη δελία. Η περιγραφή των ρελοστακών σου επιτεύγμενες αναδενκνύει την προσωπικότητα και προκαλεί θαυμασμό. Ο εαυτός είναι η πιο σημαντική υπηρεσία, που προσφέρουμε στην κοινωνία και πρέπει να είναι δοντύως εκκοσμημένος.

Η πραγματικότητα συμπεριφορά δεν εγγυάται ότι θα φερώμενες πάντα με τον ίδιο τρόπο. Δεν έχουμε υπογράψει κανένα συμβόλαιο σταθερότητας. Αυτό απο-

τελεί προσδοκία και αίτημα των υπολοίπων, αλλά δεν είναι δεσμευτικό. Οι εσφαλμένες προβολές είναι δικό τους πρόβλημα. Ο καθένας μπορεί να αλλάξει απόφεις, όταν μεταβλάσονται οι συνθήκες και οι έροι μιας σχέσης ή μιας κατάστασης.

Δεν μπορούμε διαρκώς να είμαστε υπεύθυνοι για την κακοποίηση των ανηκών των άλλων. Παρέκοιμε τη φροντίδα και τη μέριμνα κάρη δωρεάς και από αγήνη, αλλά σε τελική ανάλυση οι άνθρωποι αδίνονται περισσότερο αυτόν που θέπει ευκνή έρια και είναι δικαίος, παρά εκείνον που υποκαρεί ή που ασθάνεται εσπίης.

Η αποφυγή είναι το δικαίωμα της επιλογής στους άλλους και τους παραβλάει, επειδή εκλαμβάνουν τη σκαπή ως συμφωνία. Κοινωνιολογία τις απόφεις σου με τρόπο που δεν είναι απειλητικός. Κάνε μια σύνοψη της κατάστασης, παρουσιάζοντας όλες τις απόφεις, πως πως αισθάνομαι γι' αυτήν, διατύπωσε τα λογικά εκτεκρήματα, πρόβαλε το θέμα σου, που δεν παραβλάουν την ευλεβερία των άλλων και ανακώμωσε την απόφασή σου.

Δες μέχρι πού μπορείς να υποκαρθείς, κυρίως να ασθάνεται εσπίης.

Κοίτα τον άλλο στο μάτο, όταν διεκδικείς γέριε ελοφρό το σώμα σου προς εκείνον, πάρε μια χαλαρομένη στάση και με σταθερή φωνή ζήτη αυτό που επιθυμείς. Πρόκειται για επικοινωνία και όχι για πόλεμο. Κάνε έναν κατάλογο με κατωστάσεις, που σε φέρνουν σε αμπακία, και πρόβαρε τις επιθυμητές συμπεριφορές. Σκέψου: ποιος νέους τρόπους, εκφράσεις πρέπει να μετακαρθείς, για να διεκδικήσω, πως να διακρίσω το φόβο μου για απόρριψη και περιωροποίηση, πως νιώθω, όταν υποκαρώ, ποιος ο ρόλος της ενανθής και της κομηλής αυτοεκτίμησης.

Να θυμάσαι πως άλλα η διεκδικητικότητα και άλλα η επιθετικότητα. Οι φωνές, ο δυνατός τόνος της φωνής, οι απειλές και οι εκβιασμοί δεν έχουν θέση στο νέο κουτό.

Ευχαριστήρια επιστολή του Διοικητικού Συμβουλίου του Αγροτικού Συνεταιρισμού "Βοκερίας 551"

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Αγροτικού Συνεταιρισμού Βοκερίας 551 Ορεινό Φρούτα Μανιακίου, αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει τον Πρόεδρο του Επιμελητηρίου Φλώρινας κ. Σαπάλιδη Σόββα και το Δ.Σ., που με την καθοδήγησή τους, την στήριξη τους και σε συνεργασία με την Αρχιεπισκοπή Αθηνών και την ΜΚΟ «Αποστολή», συντέλεσαν στην πραγματοποίηση εγκατάστασης δυο μετεωρολογικών σταθμών, συμβάλλοντας στην περιφερειακή ανάπτυξη και ενισχύοντας τον συνεταιρισμό Α.Σ. Βοκερίας 551 και μέλη του.

ΜΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ - ΤΟ Δ.Σ. Α.Σ. ΒΟΚΕΡΙΑΣ 551

Map
your
Path

Book & Content Solutions

Σύμβουλος Σταδιοδρομίας:

Αθηνά Ιωσήφ

✉ info@mapyourpath.gr

🌐 mapyourpath_

📍 mapyourpath

mapyourpath.gr

- ✦ Επαγγελματικός Προσανατολισμός
- ✦ Σπουδές στο Εξωτερικό & στην Ελλάδα
- ✦ Βιογραφικό Σημείωμα
- ✦ Συμβουλευτική Σταδιοδρομίας & Αναζήτηση Εργασίας

Κλείσε ένα δωρεάν on line ραντεβού στο mapyourpath.gr ή κάλεσε στο (+30) 6987383573 και μάθε πως μπορούμε να σε βοηθήσουμε!